

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 16Co/119/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8112229435
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 08. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Kovaľová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2013:8112229435.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Kovaľovej a z členov senátu JUDr. Branislava Brezu a JUDr. Martina Filákovského v právnej veci žalobcu: Prima banka Slovensko a. s., so sídlom Žilina, Hodžova 11, IČO: 31 575 951, právne zastúpená: Advokátska kancelária JUDr. Peter Kováč, s. r. o., so sídlom Bratislava, Mliekarenská 10, IČO: 36 857 033 proti žalovanému: Q. V., nar. XX. XX. XXXX, bytom R. G. Z., v konaní o zaplatenie 68,48 Eur, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prešov, č. k. 17C 74/2013-49 zo dňa 29. 04. 2013 taktó jednohlasne

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok vo výroku, ktorým súd návrh zamietol.

Náhradu trov odvolacieho konania účastníkom nepriznáva.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom prvostupňový súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 46,48 Eur a nahradiť trovy konania pozostávajúce zo zaplateného súdneho poplatku v sume 16,50 Eur a trov právneho zastúpenia vo výške 58,16 Eur, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšku návrh zamietol.

Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že zmluva, z ktorej žalobca odvodzuje svoj nárok je zmluvou o bežnom účte upravenú v ust. § 708 a nasl. Obchodného zákonníka. Táto zmluva patrí nepochybne medzi tzv. absolútne obchody. Keďže však žalovaný uzavrel zmluvu ako spotrebiteľa na daný právny vzťah sa vzťahujú ust. § 52 ods. 1 a 4 Občianskeho zákonníka. Spotrebiteľskou zmluvou je totiž každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia sú neplatné. Ďalej právne poukázal na ust. § 53 ods. 1, 2, 5, § 54 ods. 1, 2 a ust. § 544 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka a uviedol, že vykonaným dokazovaním dospel k záveru, že žaloba bola podaná čiastočne iba dôvodne a nárok žalobcu je čiastočne oprávnený. Konštatoval, že žalovaný si riadne neplnil svoje povinnosti, na ktoré sa zmluvou zaviazal a žalobcom poskytnuté prečerpanie na účte riadne nezaplatil, čím mu vznikol dlh vo výške 68,48 Eur. Preto zaviazal na jeho úhradu žalovaného. Nepriznal však požadovanú zmluvnú pokutu vo forme sankčného úroku vo výške 20 % ročne zo sumy 68,48 Eur od 10. 08. 2011 do zaplatenia, pretože s poukazom na ust. § 544 a nasl. Občianskeho zákonníka má za to, že nedošlo k platnému uzavretiu zmluvy o zmluvnej pokute. V zmluve zo dňa 30. 01. 2010, ktorá je vo forme formulárovej zmluvy, ktorú žalovaný nemohol ovplyvniť, nie je žiadna zmenka o zmluvnej pokute, len odkaz na všeobecné podmienky zmluvy. Zmluvná pokuta je upravená v časti Sadzobník,

pokiaľ ide o jej určenie. Dojednanie o zmluvnej pokute podľa ust. § 544 Občianskeho zákonníka musí byť v písomnej forme a takéto dojednanie zmluva neobsahuje. Pritom odkaz na všeobecno-obchodné podmienky a sadzobník nemôže nahrádzať písomne dojednanie, lebo všeobecné obchodné podmienky majú bližšie len objasniť dojednané zmluvné podmienky. Týmto nie je nahradené písomne dojednanie o zmluvnej pokute. Pre nedostatok písomnej formy v tejto časti zmluvu o zmluvnej pokute považoval za neplatnú. Preto nemohol nárok v tejto časti priznať.

O trovách konania rozhodol podľa ust. § 142 ods. 3 O. s. p. a priznal úspech žalobcu a trovy konania, ktoré mu vznikli vo výške 74,65 Eur pozostávajúce zo zaplateného súdneho poplatku vo výške 16,50 Eur a trov právneho zastúpenia vo výške 58,15 Eur.

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie žalobca, a to proti tej časti rozsudku, ktorým bol jeho návrh v prevyšujúcej časti zamietnutý. Poukazoval na úvodné ustanovenia všeobecných obchodných podmienok bod 2, bod 3, bod 5 čl. I.. Tiež poukázal na úvodné ustanovenie bodu 6 všeobecných obchodných podmienok čl. I., v zmysle ktorého za poskytovanie bankových produktov je banka oprávnená účtovať si poplatky podľa aktuálneho sadzobníka poplatkov banky v platnom znení. Banka má právo meniť sadzobník. Banka sa zaväzuje zverejnením nového sadzobníka vo svojich obchodných priestoroch a na svojej internetovej stránke najneskôr v deň účinnosti zmeny. Podľa čl. III písm. a) bod 40 všeobecných obchodných podmienok za vedenie účtov - vkladných knižiek a vykonávanie úkonov s nimi spojených, banka účtuje poplatky podľa sadzobníka. Z uvedeného je zrejmé, že žalovanému boli ustanovenia všeobecných podmienok známe. Prekročením povoleného debetu odporca porušil ustanovenia všeobecných obchodných podmienok. Keďže žalobca v súlade so všeobecnými podmienkami vypovedal listom zo dňa 29. 07. 2011 a žalovaný bol jednak oboznámený s tým, že mu bude zrušený účet a jednak s tým, že má voči žalobcovi debetný zostatok. Tiež poukázal na čl. I bod 6 a čl. III písm. a) bod 40 všeobecných obchodných podmienok, a to že banka je oprávnená za ďalšie služby účtovať poplatky v zmysle platného sadzobníka poplatkov. Sadzobník poplatkov, ktorý bol do spisu založený obsahuje v časti Depozitné produkty.

Za ročnú úrokovú sadzbu pri nepovolenom debete na osobnom účte vo výške 20 %. Vzhľadom na uvedené, je názoru, že jeho nárok na sankčný úrok vo výške 20 % je oprávnený. Žalovaný nemal na základe zmluvy o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb zo dňa 20. 11. 2010 zriadenú službu povolené prečerpanie na osobnom účte. Na existenciu tejto služby nepoukazoval a ani na to, že došlo k prekročeniu povoleného prečerpania. Žalobca tvrdil, že na účte žalovaného bol debetný zostatok, ktorý vznikol na základe vyššie uvedenej zmluvy a v súlade so všeobecnými podmienkami. Preto navrhol, aby odvolací súd rozsudok v napadnutej časti zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie. Uplatnil si aj náhradu trov odvolacieho konania vo výške 29,08 Eur.

Odvolací súd preskúmal napadnutý rozsudok spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad uvedených v ust. § 212 O. s. p., vec prejednal v súlade s ust. § 214 ods. 2 O. s. p. a zistil, že súd prvého stupňa správne zistil skutkový stav veci, správne vo veci rozhodol a prijal aj správne právne závery, na zisteniach, na ktorých sa nič nezmenilo ani v priebehu odvolacieho konania a na ktoré v plnom rozsahu odkazuje aj odvolací súd.

Je nepochybné, že vykonaným dokazovaním súd prvého stupňa zistil, že žalovaný uzatvoril so žalobcom zmluvu 20. 01. 2010, a to zmluvu o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb. Žalovaný od zmluvy odstúpil a že z výpisu z účtu žalovaného, vyplýva debetný zostatok vo výške 68,48 Eur. Žalovaný však uplatňoval aj úrok z omeškania vo výške 20 % ročne z tejto sumy od 10. 08. 2011. Odvolací súd je názoru, že súd prvého stupňa správne rozhodol, pokiaľ ide o nárok, ktorý v prevyšujúcej časti návrh zamietol, teda nepriznal žalobcovi 20 % ročný úrok zo sumy 68,48 Eur od 10. 08. 2011. V tomto smere je rozhodnutie súdu prvého stupňa zákonné a vecne správne. Z dokazovania bolo nepochybné zistené, že nedošlo k platnému uzavretiu zmluvy o zmluvnej pokute podľa ust. § 544 a nasl. Občianskeho zákonníka. V zmluve uzatvorenej medzi žalobcom a žalovaným nebola zmienka o zmluvnej pokute, len odkaz na všeobecné podmienky a tá bola upravená v časti sadzobník, pokiaľ ide o jej určenie.

Z ust. § 544 ods. 1 Občianskeho zákonníka totiž nepochybne vyplýva, že zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo spôsob jej určenia. Keďže súd prvého stupňa zistil nedostatok písomnej formy v tejto časti dohody, dôvodné bolo, aby vyslovil, že v tejto časti (zmluvnej pokuty) je zmluva neplatná. Preto bolo aj dôvodné tento úrok nepriznať. Rozhodnutie súdu prvého stupňa má oporu aj v zistenom skutkovom stave, a preto ho odvolací súd ako vecne správny v zmysle ust. § 219 O. s. p. potvrdil.

Odvolacie námietky žalobcu odvolací súd považoval za nedôvodné a jeho odkazy na články zmluvy (bod 40, čl. III písm. a), bod 40 všeobecných obchodných podmienok, v zmysle ktorého je banka oprávnená účtovať poplatky podľa sadzobníka, nič nemenia na tom, že vyhodnotenie súdu o tom, že v tejto časti je zmluva neplatná, je správne. Žalobca totiž nepreukázal, aby v tejto rovine bola medzi účastníkmi riadne dohodnutá zmluvná pokuta.

Odvolací súd nespochybňuje prečerpanie žalovaným finančných prostriedkov (debet - ako to vyplýva aj z výpisu z účtu), ale zaoberal sa dohodnutým zmluvnými podmienkami, prečo žalobca uplatňoval aj 20 % úrok ako sankciu z titulu zmluvnej pokuty. Zistil, že v danom prípade ide o uzatvorenie zmluvy síce medzi žalobcom ako dodávateľom - právnickou osobou a žalovaným ako fyzickou osobou a že ide teda o spotrebiteľský vzťah, z dôvodu ktorého je potrebné podrobiť súdnej kontrole jednotlivé ustanovenia o zmluve. Dospel k záveru, že v tejto časti, teda dohodnutých úrokov je zmluva neplatná pre jej nedojednanie v písomnej forme.

Odvolací súd z týchto dôvodov preto napadnutý rozsudok ako vecne správny v napadnutej časti potvrdil a o trovách odvolacieho konania rozhodol podľa ust. § 224 O. s. p. v spojení s ust. § 142 ods. 1 O. s. p. tak, že náhradu trov odvolacieho konania účastníkom nepriznal, keďže neúspešný žalobca na ich náhradu nemá právo a žalovaný si ich neuplatnil.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.